

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Letna naročnina v državi 30 Din, Evropi 72 Din, z Mar. Listom letno 100 Din, v državaj prek morja 3 dolare na leto Novine i M. List s kalendarem. Na skupni naslov pri širitelju v državi je letna naročnina 24 Din. Plačati se mora naprej. Št. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. Cena oglasov: Cela stran 800 Din, pol strani 400 din. i tak niže. Poslano med tekstom vsaka reč 2 Din, mali oglasi do 10 reči 5 Din, više vsaka reč 1-50 Din.

Vredništvo v Lendavi hš. 67. — Uprava v Črensovcih, Slovenska Krajina.

Slovenska Krajina,
Najlepša milina:
Lübléna Ravenska,
Gorička, Dolenska!

Ne poznam jaz lepš'ga sveta,
Vsa sladkost si moj'ga srca.
Slovenska Krajina,
mili moj dom,
Pozabo te nikdar, nikde
ne bom.

Postni čas, resni čas.

Ne zosagajte se, ne bo predga. Ne bom pisao od Gospodovoga trpljenja, šteroga spomin se obhaja postni čas. Ne bom pisao od naše največše dužnosti: od pokore za grehe, za velike, grozovite grehe, štera nam čisti dūšo, prenasičeno z praznim svetom! zdravi telo, prenasičeno z gostüvanji. Drugi namen majo te vrstice.

Si krščenik ti? Sem, mi odgovoriš. Po kom se poznaš od židova, da si krščenik? Telo maš kak on, obleko nosiš kak on, gučiš kak on, v petek ješ meso kak on, - on ma to dovoljeno, ti zabranjeno. Po kom se te ločita! Židov je trezen i šparaven pa drži vküp s svojimi verskimi tovariši. Pijanoga i zapravlivoža židova moramo s posvetom iskati ešče po dnevi. Svaja med njimi je tak redka, da niti se ne opazi. To troje, ka pri židovaj opažamo i hvalimo, je tisto, ka nam te postni čas naj da resno premisliti i si na srce vzeti.

Šparovitnost, varčnost! Če bi na gümleno rešeto puščali skoz - pa to ma ja velike luknje - kmečke duge, jako malo bi ostalo pravoga čistoga duga, šteri ma svoj pravičen zrok. Tridnevna gostüvanja keliko kmetov so na nikoj vdarila! Negdaj glasne igre i pokanje s petami, dnesden javkanje i staranje zavolo intereša i drugih nevol. Negdaj kumba popa, zakaj brani piti - pa je grajao samo pijanost po božoj zapovedi - dnesden nevolivanje, ka niti obleke pa niti soli nega v hiši. Negda pisane obleke, kak pavino ali hupkašovo perje, dnesden cote, krpe i hüdi črevli. Negda vsaki den pri fiškališi i na sodniji, če njemi je drugi samo sloki prst pokazo, dnesden pa trka po dveraj oblasti za podporo. Negda prilike za lepi zaslužek, a raj si je zvolo gospostvo špilati, dnesden pa borzo dela graja na desno i levo, ka njemi ne spravi dobroga služva v tūjini i ga ne püsti vö.

Postni čas, resni čas. Keliki bi mogli gornje karanje na sebe vzeti i resno pripoznati: istina, blodili smo, a več ne bomo. To bi bio pravi guč, guč poštenjaka, guč moža. Samo takših resnih gučov je tak malo, kak grmlajic po zimi. Kriv je vsaki, samo krivec ne. Kriv je minister, kriv je uradnik, kriv je pop, kriva je vera, kriv je sosed, komi dobro ide, ar je živo pošteno, samo on, krivec, nešče biti kriv.

Bistričanci, veselite se.

Vnogo se je prosilo za Vas, da skoro vsakoletna nesreča povodni ne bi Vas obiskala. I prošnje so se poslušnole. Gospod ban je pismeno odgovoro bivšemi narodnomi poslanci, g. dr. Klari, da je za nasip kre Müre na Gornjoj i Srednjoj Bistrici dao v Hranilnico Dravske Banovine *stojezero dlnarov*, da se z teh penez napravi močen nasip, šteroga Müra ne podere i se rešijo vaše njive i hiše škodlive povodni i se občuva zdravje i imetje Bistričancom, ki so vnogo, prevnogo trpeli leto za letom od povodni.

Kak pri vsakom javno deli, tüdi pri tom, te mogli kaj pomagati s kakšimi težaki i foringami, ka pa, kak ste se ne ednok izjavili, dragevole včinite. Siromaški delavci si pa tüdi nekaj zaslužijo. Gda se na Gornjoj i Srednjoj Bistrici dokonča delo z nasipom, de pa drugo leto pa to delo šlo na Dolno Bistrico, Hotizo i tak naprej. Tečas pa, če Bog da, bomo meli že svojo Slovensko banovino i možli z ešče vekšimi samoupravnimi sredstvi skočiti na pomoč našemi ljudstvi.

Gda se gospodi bani za to lübezen do našega ljudstva najtoplej zahvalimo, ga prosimo, naj nam ide i v bodoče na pomoč v vseh nevolaj, šterih je vnogo v Slovenskoj Krajini.

Da je spoznamo.

Kda so valovi bolševičkoga komunizma začeli plüskati ob bregove Srednje Europe, tüdi pri nas ne menkalo komunistični priganjačov i agitatorov, ki so se pa pri nas začeli s svojimi navuki skrivati pod plašč dr. Mačka. Hodili so okoli i s svojimi letaki preplavljali cele vesnice, v šterij so oblüblali vse mogoče stvari i vse to znajoč ali neznajoč pod plaščom dr. Mačka.

Ti priganjači so svojimi cili zbrali pot, ki je za naše razmere v Slovenskoj Krajini najbolša, najbolje prikladna, najbolje vabljiva i privlačna. Ti komunistični priganjači so po taktiki Moskve začeli na zvünaj podpirati prav vse sodobne težkoče našega ljudstva, v istini pa mislijo samo na to, kak bi povzročili javno nerazpoloženje i oslabili javno oblast i aktoritetu, da bi na te način pripravili tla komunizmu.

Borbo Moskovski priganjačov že duže časa gledamo med našim ljudstvom, ki so pod firmov oblastveno odobrene Hrvacke stranke začeli ščista po taktiki Moskve pripravljati naše kmečko ljudstvo za komunizem. Se razmi, da so siromaškomi kmečkomi ljudstvi odkrito ne povedali i tüdi nedo povedali od njihovoga komunističnoga cila, nego polagajo na srce vse ono, ka siromaka najbolje žüli i pri tom samo negda, negda namignejo i

To je tista resna reč, stero vam na srce polagam, priznajte, priznajmo svojo krivico.

Priznajmo, da smo prek mere, po nepotrebnom trošili peneze na pijačo, na kadilo, na cifrasto obleko, i na vsega obsojenja vredne tožbe. Priznajmo, da so gostüvanja v našem kraji napravila od polovice več zaščitenih i nezaščitenih dugov. Priznajmo, da so ono drugo polovico skoro v celoti napravile nepotrebne tožbe z gizdov i pijančüvanjom. Malošto se je zadužo zavolo nesreč ali gospodarskih potreb. I ki se je, ležej nosi svoj križ, i z zadovolstvom hvali zaščito pa si kak pošten idelaven državljan prizadeva, da se z božov pomočjov skopa s svojih dugov i se vüpa, da bo

napredüvao v gmotnom dobrostanji. Priznajmo svoje krive stopnje i je popravimo. Ve pa milijoni pridejo v naš kraj z Nemčije, Francije i od drugec. Pa se pozna to kaj? V krčmi že, na šminkaj že, na prazni gučaj že, na sovrašvi Boga i cerkve že, na širjenji komuniza, ali bar nezadovolstva že, na drugoj potrebnoj reči, pri velikom številu naših lüdi pa malo, ali skoro nikaj. Naj mi ne za merijo naši delavni, trezni i šparavni lüdje obojega spola, ki jih je veliko število, ki delajo čast sebi i vsem nam s svojov poštenostjov, če odkrivam rane našega narodnoga tela. Odkrivam je, da je opazi zdravnik i je vrači.

I što je te zdravnik? Te postni čas nam ga pokaže.

pokažejo ta na dalni shod, rekoč, tam je rešenje.

I gda ti priganjači ne povučenoža človeka z tak vabljivimi i očarljivimi oblübami pridobijo i ga navežejo na sebe, pravijo, da vse to, ka smo vam oblüblali, dosegnemo samo te, če te vsi volili dr. Mačka, ki vse to lejko napravi i dosegne. Se razmi, da moskovski priganjač misli pri tom na svojega komunističnoga kandidata, mogoče celo na sebe, ki bo v okviru Mačkove stranke kandiderao i se vnogo vrino kak komunist, za kim hitrejšo dosego svojih cilov.

Vsi tisti, šteri dnes pri nas kričijo za dr. Mačka, so ne Mačkovi i tüdi nigdar nedo, nego nevedoč zapelani komunisti od Moskovski priganjačov, šterij namen je, se polastiti oblasti i narod zrevolucionerati i potem rüšiti i rüšiti. Naj nam g. Maček ne zameri, če njemi odkrijemo volilce, šteri se pri nas skrivlejo pod njegov plašč, zapelani od komunistični priganjačov.

Siromaškomi kmečkomi ljudstvi šče telko ne bi zamerili, če nevedoč spadne v takše vabljive zanke, nego bole zamerimo izobraženim krogom, ki hvala Bogi, da so bole redki, ali so pa, ki podtalno delajo za komunizem. Tej lüdje si z željov po komunizmu vse drugo mislijo, samo zboljšati socialni položaj siromaškoga naroda ne. Njihova

goreča borba za komunizem je ne nikaj drugoga, kak se dokopati do jasli, štere so njim dnes onemogočene. To je njihov navuk, da potom zapelane vnožine pridejo do oblasti i svojih osebnih koristih, vnožini, nevednoj i zapelanoj od njih, pa ponüdijo ostanke iz njihovoga preobloženoga stola i ta vnožina de se mogla ščeš, neščeš, ž njihovimi slinami zadovoliti.

Doba dvajsetletnoga komunizma je pokazala v Rusiji vse dobrote, šterih je deležen kmet i delavec. Tüdi v tehničnom i gospodarskom pogledi lahko vidimo, kakši napredek je. Vse to nam najbolje nazorno slika bojne z Finci. Pa pravimo, da je malenkosten gospodarski napredek. Komunisti pa zamučijo z kakšimi strahotnimi žrtvami, s kakšnim robstvom ubogih kmetov i delavcov se je dosegno te malenkostni ali pa skoro nikši gospodarski napredek. Komunisti toga ne povejo, da je na stojzere kmetov i delavcov bilo v izgnanstvi i na prisilnom deli, ki so od mraza i glada i pretežkoga dela vmirali na jezere dnevno. Komunisti tüdi zamučijo kak Rusija dühovno i jakostno, če duže bole prepada, da rüši družino, ki je najvažnejša celica človeče družbe.

Priznamo, da vlada na sveti socialna krivica i da se pretežnoj većini lüdi godi slabo. Ali pa je ravno komunizem tisti rešilni činiteo, ki bo rešo človeštvo

Družba sv. Rafaela

za varstvo izseljencev Slov. Krajine naznanja:

Vukan Štefan, Pužavci 54. Tvojih 40 mark smo zapisali v seznam. Mi mark ne sprejmemo, samo prijave i bomo oblast prosili za ugodno zmenjavo.

Ivantč Terezija, Filovci. Dužna si prinesti družbi peneze za kolek i edno Reichsbanknoto, da se pošle prepis v Ljubljano. Tak zahteva kralj. banska uprava v Ljubljani.

Büček Franc, Serdica, 15. Bomo potom oblasti iskali gor vaše penezne pošilatve i vam v Novinaj damo na znanje, gda dobimo odgovor.

Marič Karol, Večeslavci. Izselj. odposlanstvo v Parizi

Naš mili zveličiteo je, ki je vse nevole sveta na sebe vzeo i v grozni mukaj na nestesanom križi vmro - za nas. Za nas. Ešče ednok pravim, za nas, za našo zemelsko i večno srečo. On je naš zdravnik. Iskrica lübezni do njega nas napravi trezne, šparovitne, ponizne, skromne; iskrica lübezni do njega nam odpre srce na odpüščanje vsake, od bližnjega nam prizadete krivice. I s tov lübeznostjov do Zveličara ne pride samo mir v dūšo i srce, nego povrne se tüdi blagostanje v naše hiše, vej Bog je lübezen i ki s svojov lübeznostjov zgrabi za božo lübezen, si je zasilgurao časno i večno srečo.

Postni čas, prinesi našemi narodi iskrico te lübezni do trpečega Zveličitela.

i je pripelalo v lepšo i bolš bodočnost? To je ne samo dvom, nego je celo nemogoče, ar že izküšnje same so pokazale skoz dvajseti let, da je komunizem protinaraven i za človečo družbo razdiralen, ki omejuje človečo slobošćino, posega v notrašnjost človečega življenja, z ednov rečjov, krati človeki vse one dostojanstvene pravice, ki njemi pripadajo po naravni i boži zakonaj.

Slobošćina, ednakost i bratstvo, to so gesla i taktika naših komunistični priganjačov, šterim nevedneži tak radi nasedejo. Ne pomislijo pa, da vu imeni te slobošćine vlada vola ednoga samoga človeka, da so vu imeni slobošćine napunjene vse voze i koncentracijska taborišća z vsemi slojami lüdi, da so vu imeni ednakosti kmetje i delavci brezpravna vnožina, ki je mašin v rokaj bole redki komunistični mogočnejšov, ki se njim more slepo pokoravati i robiti lačna i naga.

Gdekoli so komunisti zavladali, so povsod poslabšali položaj kmetov i delavcov i dosegli samo to, da so vpelali strahovitno nasilje nad celov družbov. Što gradi na zmoto, što se vnožinam samo laska z lepimi oblübami, te nemre postati rešiteo človečega roda i izvesti obnovne človeče družbe. Zato se čuvajmo takšij, pod Mačkov plašč skritij komunistični priganjačov i kričačov. G. M.

sporoča, da bi dovoz prtjlage koštao do 800 din. Če ste pripravljene to vsoto poslati v Pariz, vam vaše stvari pošljejo. Če pa stvari neso toliko vredne, bo bolše, da se tam odajo i se vam pošle penez. Javite Rafaelovoj družbi, kak ste se odločili. Suktč Leopold, Petanjci. Ne moremo vaše hćeri tečas goriskati, dokeč nam ne pošlete njeni zadnji naslov. Odpišite nam tüdi, gda je šla v Francijo i kakšo službo je mela.

Na izseljeniško poslanstvo v Pariz smo pisali, da se poišče gor Škafar Štefan, ki se že leto dni ne javla,

da se Šimon Juriji v Šülinci poskrbi izročitev penez, ki je bio pred meseci poslan po banki Hermes,

da se Copek Franci i Ani z Gomilic povrne 600 zadržanih frankov,

da se düševno betežen Vegič Mihael z Odranec spravi z bolnice domo k svojoj družini, poslali smo zaprošeno listino Novak Štefana i žene Orše, da se Pozderec Martini i Žalik Vinciji povrne 700 zadržani frankov.

Francoskomi konzulati v Ljubljano smo odgovorili, da ponesrečeni Gal Franc z Doljelendavskih goric zavolo siromaštva nemore pojüvati v Ljubljano, naj se njegova renta pošle družbi i ta njemi jo brezplačno dostavi.

Na kraljevsko bansko upravo v Ljubljano smo javili i prosili, da se za Dorenčec Kato y Trnji izterja 62 RM, ka gospodinja ne štela izplaćati zavolo poštenosti izseljenke, ki je čuvala svetost zakona i se ogibala nesramnoga zapelivca,

da se dološe Nedelko Mariji i Grah Mariji z G. Bistrice vsakoj 40 Rm., ar mesto 80 se njima je samo polovica poslala, da se za Šabjan Katarino v Dokleževje poslani 70 Rm. poišče gori, ar je penez poslani na napačen naslov.

Obračun lanskega leta. Družba je mela dohodkov 30.112 Din, izdatkov 26.376 Din, 82 par. Na leto je ostalo 3.735 Din. 18 par. Dohodki: Od kraljevske banke uprave v Ljubljani 10.000 Din, od ministerstva socialne politike v Belgradi 6980 Din, od Rafaelove družbe v Ljubljani 2.000 Din, višja cerkvena oblast z Maribora 500 Din, ostalo so pa razni dari, poslani predvsem po g. Camplini iz Francije i pristopnina članov.

Izdatki: Izselskim duhovnikom za potrebne potne stroške i prebivanje 19.517 Din 82 p. — se zna, da ta mala šumica ne bila zadostna za drago tujino, zato so naši preč. g. duhovniki preveliko žrtev prenašali, gda so naše izseljence obiskovali i njim duše rešavali pa njim v vseh rečaj šli

na roko; — za poštino brezplačno poslanih listov, časopisov smo izdali za dve leti 5.306 Din, za tisk delavcom poslanih okrožnice 302 Din, ostali izdatki so za potrebne zapisnike, podrobnosti.

Vso delo se je vršilo brezplačno iz lubezni do Boga i trpečega bližnjega.

Ne se je računala kūrjava, rrszsvetlava, najemnina, ne kuyerti i druge pisarniške potrebščine, ne poština od približno 60 pisem poslanih izseljenskim duhovnikom v Francijo, Nemčijo, Severno i Južno Ameriko i od drugih vnohig pisem, ne so se računale razne i drage potnine, vse to so odborniki s predsednikom krili iz svojega.

Gda te račun damo, se iz celoga srca zahvalimo vsem odbornikom, članom i ostalim dobrotnikom, ki so podpirali družbo na kakškoli način. Vsem naj bo v tolažbo i v plačilo zavest, da so nesebično lubezen gojili s tem i si zaslužili te povračilo: Božo lubezen. — *Vodstvo.*

Razgled po katoličanskem sveti.

Portugalija. Portugalci so priredili na svojo največšo Marijino božo pot v Fatimo, ki se imenuje portugalski Lurd, narodno mirovno romanje. Vodo ga je lisabonski patrijark kardinal Gonzalvez Cerejeja. Vdeležilo se ga je 11 nadškofov, 200 duhovnikov i 30.000 vernikov.

Rim. V noči med zadnjim septembrom i prvim oktobrom lani so pobožni rimski verniki priredili posebno spokorno procesijo. Opolnoči so zapustili cerkev sv. Pavla zvüna mestnogã obzidja i med molitvijov šli proti prilublenoj Marijinoj božoj poti Castel di Leva, kama so prišli zajtra ob 4. vöri. Tam so opravili svojo pobožnost i skupno sprejeli sv. obhajilo. Namen procesije je bio, da bi nam Kralica mira skoro sprosil mir.

Čüdna zamenjava. V časi, kda je izbruhnola zdajšnja bojna med Nemčijov na ednoj strani, Anglijov i Francijov na drugoj strani, je neki nemški parnik med drugimi vozo tüdi 40 misijonarov „Družbe bože reči“ proti dalnomi vzhodi. Parnik je bio pozvani, naj se obrne nazaj proti nemškoj luki Bremerhaven. Dvjesti misijonarov je bilo včasi mobiliziranih za nemško armado, ar so bili nemški državljani. Ostali holandski državljani so bili poslani v domovino. Pač čüdna zamenjava, za križ puško i bajonet.

Assisi. V Franciškovoj baziliki v Assisi, kde počivajo telovni ostanki sv. Franciška, so znamenite Giottojove freske, ki predstavljajo življenje toga svetnika. Zob časa je začao vničavati te znamenite slike. Da je ne vniči, so odgovorni krogi sklenili, da je občuvajo z modernimi pripomočki. Ta bazilika je po lateranskoj pogodbi papeška last i njeni vrhovni upraviteo je papov nuncij pri italijanskoj vladi. Zato bodo obnovitvena dela v njej prvovrstno izvršena.

Lurd. Svetovnoznanana Marijina boža pot je letos mrtva. V baziliki nega nekših vekših slovesnosti. Se razmi, ka je to vse zavolo bojne. Moški so pod orožjom, ženske morajo skrbeti za dom. Tak nišče nemre misliti na romanje, čeravno čütijo, da bi bilo zdaj bole potrebno, kak kdakoli inda.

Vatikanski radio prinaša poročila od stanja katoličanov v zavzetoj Polskoj. Iz zapadne Polske se morajo Polaki preseljavati v okolico Váršave. 70% polskoga prebivalstva preti glad. Izvršavanje verskih dužnosti je zabranjeno. Cerkev smejo biti v nedelo odprte samo 2 vöri.

Francija. Vmrla je i v kapeli v Lisieux-i pokopana č. sestra Marija iz družbe Presv. Srca. To je sestra sv. Terezije deteta Jezusa. S. Marija je bila tista sestra, štera je maloj Treziki nadomeščala mater po preranoj smrti prave matere. Njej se ma ves katoličanski svet zahvaliti, da je malo Treziko tak lepo vzgojila, da nam je postala priprošnjica pri Bogi. Spreveda s. Marije se je vdeležilo nekelko cerkvenih prelatov i vekše številu duhovnikov. Sv. mešo za pokojno je opravo provincijal pariške karmeličanske province.

Nadškof dr. Stepinac pozdravlja pred cerkvijov sv. Marka kneznamestnika Pavla i kneginjo Olgo.

Ka novoga v politiki.

Štiri balkanske države zborüvale v Beogradi. Na Svečnico se je sestao v Beogradi stalen svet Balkanske zveze i zborüvao tü tri dni. Poleg našega zvünešnjega ministra dr. Cincar Markoviča so se seje vdeležili general Metaksas, predsednik grčke vlade, Saradzoglu, türski zvünešnji minister i Gafencu, romunski zvünešnji minister. Na tom sestanki, na šteroga je pazlivo gledao svet i šteromi so želele največ uspeha Madjarska, Bolgarija i Italija, se je okrepila mirovna miseo, da balkanske države vse včinijo, da se bojna na Balkan ne razširi i da si bodo v toj splošnoj gospodarskoj stiski pomagale.

Spremembe v volilnom zakoni. Odbor ministrov je sprejelo spremembo volilnoga zakona. Po toj spremembi vsaki okraj, šteri ma 40 jezero prebivalcov, dobi ednoga poslanca. Če pa od 40 jezero ma še nad 25 je-

Okrožnica papeža Pija XII.

„Summi Pontificatus“.

Častitim bratom patriarhom, primasom, nadškofom in škofom in ostalim ordinarijem ki so v miru in zvezi z apostolskim sedežem, papež Pij XII. Častiti bratje! Pozdrav in apostolski blagoslov!

Po svojem skrivnostnem sklepu Nam je Bog, brez kakih Naših zaslug, zaupal visoko čast in težko breme papeževanja prav v letu, ko obhajamo štiridesetletnico, odkar se človeštvo posvečuje božjemu Srcu Jezusovemu, kakor je velel Naš prednik neminljivega spomina Leon XIII., ko se je prejšnje stoletje že nagibalo h koncu, na pragu svetega leta.

In prav takrat, ko smo kot novomašnik mogli reči: „Stopil bom k oltarju božjemu“ — smo z veseljem, ginjenostjo in najglobljim notranjim pristankom, kot oznanilo iz nebes prejeli okrožnico „Sveto leto“. In s kako gorečim navdušenjem smo se pridružili mislim in nasvetom, katerim je posvečeno to papežvo naročilo, ki je bilo v resnici delo Previdnosti in ki s tako ostrovidnostjo odkriva očitne znane in skrite potrebe in stiske tedanjega časa! Kako torej danes ne bi čutil globoke hvalečnosti do božje Previdnosti, ki je začetek Našega papeževanja postavila v leto, v katerem obhajamo spomin na tako lep dogodek iz prvega leta Našega duhovništva; in kako se ne bi z veseljem poslužili prilike, da se po svetih nagibih istega Našega prednika ob začetku Naše papeške službe naprej poklonimo „Kralju nad kralji in Gospodu nad gospodi“ (1 Tim 6, 15; Raz 15, 16)? Ta molitev naj bo temeljni kamen vsega našega hotenja in našega upanja, našega učenja in pastirskega delovanja, pa tudi trpljenja v bridkostih in težavah, kar vse posvečamo samo širjenju Kristusovega kraljestva.

Če v svetlobi večnosti premiš-

ljujemo zunanje dogodke in notranji razvoj zadnjih štiridesetih let in primerjamo uspehe na eni strani in pomanjkljivosti na drugi strani, nam še bolj jasno stopi pred oči, koliko svetega pomena hrani v sebi ta posvetitev človeškega rodu Kristusu Kralju, kako vzpodbuja, očiščuje, povzdiguje, krepi in brani duše, obenem pa se nam tudi pokaže, kako istočasno nad vse modro podpira skupnost vsega človeštva, jo ozdravlja in vodi k resničnemu napredku. Zdi se nam kot glasnik plemenite pobude in božje milosti — ne samo za Cerkev, ampak za ves človeški rod, ki je brez opore in vodstva zašel s prave poti, se zakopal v svetne stvari in se v mrzličnem iskanju za njimi potapljal vedno globlje: kot glasnik človeštvu, ki se je v čimdalje večjem številu oddaljevalo od vere v Kristusa in celo od priznavanja in izpolnjevanja njegovih zapovedi; kot glasnik proti tistemu pojmovanju življenja, kateremu so zapovedi ljubezni in nauk odpovedi iz govora na gori in križa zgražanje in neumnost. Kakor je nekoč Zveličarjev predhodnik vsem, ki so Ga iskali in spraševali po Njem, zaklical: „Glejte, Jagnje božje!“ (Jan 1, 29) hotoč jih opomniti, „da od narodov pričakovani“ že prebiva med njimi, čeprav še neznan, tako je Kristusov namestnik vsem odpadnikom, dvomljivcem, neodločnim, ki niso marali hoditi za poveljanim Zveličarjem, ki vedno živi in deluje v svoji Cerkvi, ali pa so hodili za njim brezbrizno in malodušno, proseč in roteč jih zaklical: „Glejte, vaš kralj!“ (Jan 19, 14). (Dalje.)

Dar rektora ljubljanske univerze, dr. Slaviča, „Novinam“.

Mil. g. prelat, rektor ljubljanske univerze dr. M. Slavič so poslali 300 din naročnine za naše liste s sledečimi vrsticami:

„Dragi g. Klek! Ob slovesu od „Novin“ Vam pošilam malo večjo naročnino, da bodo tem bolj brez dolgov, če jih res že date v druge roke.

Ob tej priliki pa Vam iskreno čestitam k Vašemu velikemu verskemu, kulturnemu in narodnemu delu, ki ste ga izvršili z Novinami. Najlepše pozdravljam. Dr. Slavič.“

Mil. g. prelati i rektori univerze se za oba dara, peneznoga i za dar srčne lubezni, toplo zahvalimo.

Ka pravite, o g. urednik?

V nekoj šoli lendavskoga sreza je vačitelica, ki dela sramoto nam dobrim vučtelicam i žalost starišam. Že dve leti drži spavače, eden jo povrgeo i zdaj hodi k njej drügi. Mi vučtelice se sramüjemo zavolo takšega dela, ar zgüblamo me nedužne za volo nje ugled i pošternje pri starišaj i deci. Deca zgübla zavüpanje do vučtelic, starišje pa se za glavo držijo i pitajo, kak more oblast takšoj dati v roke odgojo nedužne dece. Jell pa starišje zato plačüjejo to veliko dačo, ka de se njim deca po takšem življenji odgojitelice pačila? Ka pravite na to gosp. urednik?

mali i slobodoluben finski narod odbije vsaki napad. Dozdaj so Sovjeti zgüdili v boji 250 jezer lüdi. Med zgrabljenimi Rusi, šterih so Finci samo pri Raasti i okolici zgrabili 7000, je komaj eden pristaš komunistične stranke, drugi pa držijo svojo krščansko vero. Vnogi tüdi prostovolno priběžijo k Fincom, da se rešijo boljševiškega pekla.

Na zapadnoj fronti so Francozi vdrli 4 km, globoko v nemške postojanke.

Na morji lute borbe. Angleži so samo edeu den zgübili devet ladj, edna nemška podmornica je tüdi potoplena.

Rusi so napadnoli Mannerheimovo črto na Finskom, a so je Finci odbili. Finci so pri toj priliki vničilo sto ruskih tankov. V pristanišči Baltski v Estoniji, Rusija ma svoje najvažnejše letališče. Finski bombniki so tak uspešno napadnoli to letališče, da je zgorelo nad 40 letal i večina hangarov. Povelnik letališča je bio pozvan v Moskvo i tü z dvema svojima pomočnikoma streljen. Rusi z letal v padalaj prihajajo Fincom za hrbet i je strelajo s strojnimi. A dozdaj se Finci vse te vojake zgrabili, nekaj jih postrelali, druge pa zaprli. Najvekša krivica je to, da se ti Rusi v finske uniforme oblačijo, da bi tak preslepili Fince. Finci bi je kak špijone lejko vse postrelali, a se njim smilijo.

V severnom morji je ena angleška ladja zadela na mino i se potonila, drugo pa je potopila ena nemška podmornica.

Nemčija je v začetki bojne mela 55 podmornic, od teh je najmenje 44 potopleni. Tak je najmre izjavo francoski vojni minister.

Norveška je v zadnji dnevaj zgübila 10 ladj i 100 mornarov. Od začetka bojne pa je zgübila okoli 40 ladj i 200 mornarov. To so istino velke številke za nevtralno državo.

ne prijavila izstopa, sedem let vala ešče pogodba. Zanimanje za to sejo je tak veliko bilo, da je na stotine novinarov prišlo z raznih držav, celo iz Severne Amerike.

Milijon Polakov ide na prisilno delo v Nemčijo. Januara jih šlo 200 jezero, februara jih ide 300 jezero i aprila polmilijona. Nemška oblast, nemški narod obvešča, naj se proti tem delavcom drži dostojno, kak proti nasprotnikom Nemčije.

Bojišča.

Veliki vojaški posveti so se vršili v Berlinu. Nemci se pripravljajo na ofenzivo v zraki, na morji i na sühom kak vremen dovoli.

Nemčija se pogaja z Romunijov za dnevno dobavo 1500 vagonov petroleja, železa, zrnja i lesa, da hitrej dokonča bojno. Boji se najmre ešče edne zime, štere ne bi mogla preživeti.

Na Finskom Sovjeti ne morejo zabeležiti nikšega uspeha,

Nedela

v posti prva.

Te je Duh Jezusa pelao v pustino, da bi ga vrag skušaval. I gda se je posto štirideset dni i štirideset noči, teda je zagladio. I pristopivši skušavec pravo njemu je: „Če si Sin boži, povej, naj eto kamenje kruh postane.“ On je odgovorio: „Pisano je: „Naj ne žive človek samo od kruha, nego od vsake reči, štera shaja z božih vüst.“ Potem ga vrag vzeme s sebov v sveto mesto i ga postavi na vrh cerkve i njemu pravi: „Če si Sin boži, vrži se doli, ar je pisano: „Svojim angelom bo za te zapovedao i na rokaj te bodo nosili, da z nogov ne zadeneš v kamen.“ Jezus njemu je pravo: „Pisano je tudi. Ne skušavaj Gospoda, svojega Boga!“ Znova ga vzeme vrag s sebov na krotu visko goro, njemu pokaže vsa kralstva sveta i njih diko i njemu pravi: „Vse to ti dam, če predmē spadneš i me moliš.“ Teda njemu veli Jezus: „Poberi se, šatan, ar je pisano: „Gospoda svojega Boga, moli i njemu samomi služiti.“ Teda ga je vrag ostavo, i glej, angelje so pristopili i njemu dvorili. (Mat. 4, 1—11).

Od Oče i sv. Dūha očitno potrjen pri krsti v vodi Jordan ide Jezus v samoto, da nam zapusti vzgled: što ma velke namene, se mora predvsem duševno zbrati i ločen od drugih zamisliti v svojo stvar; pogovoriti se mora z Bogom i s samim sebov v vūraj tišine. Istina, da vsigdar v Bogi živimo, a tudi istina, da na to radi pozabimo; samota pa nam Boga nekak približa, očisti nas i okrepi za junaške krepkosti. — Vsi velki ljudje so se v samoti pripravljali (Mozeš, Elija, Krstnik; Ignacij Loyola je v samoti Manrese pisao slavne „duhovne vaje“ eksercicije, po šteraj jezuiti šče dnesden dosegaio tak velke uspehe.) — Jezus se tu 40 dni posti, teliko časa sta se postila tudi Mozeš i Elija; 40 dni je deževalo ob vesolnom potopi; židovski ogledniki so potūvali 40 dni; 40 dni so se pokorile Ninive; 40 dni je Jezus po goristanenji ostao šče na zemli; 40 let se je zvoljeno ljudstvo pokorilo v puščavi. Ta številka skrivnostno pomeni človeško življenje, v šterom se s pokorov pripravlamo za nebasa. Tak tudi mi vsako leto po vabli Cerkev opravlamo takzvané 40 dnevne duhovne vaje v posti, ki falinge zatira, dviga dūha i da moč ino plačilo, kak lepo spevle prefacija.

Sv. Janez točno pravi: „Vse, ka je na sveti, je poželenje mesa, poželenje oči i nadūtosti.“ S tem trojnim je tudi Jezus skušan.

Vsaki človek, kak telovno-duhovno bitje, se mora boriti s tov trojnov skušnjavov. Če zmagata, teda se puščava spremeni v raj („i puščava de cvela“), angeli pristopijo i njemu dvorijo. V boji nam je ravno post v veliko pomoč, nūcajmo ga, ne zaprimo src v tom časi milosti!

Umiranje.

Ne glej me dete milo s takó prosečimi očmi, ležiya v snežno krilo, zatisniva oči!

Ne bom te več nosila od hiše do vasi in kruha ne prosila, saj lakote več ni.

Ko pa pomlad bo spet prišla s cveticami v deželo, bo oče z dela že doma in dal na grob razpelo.

K. I.

MISIJSKA POROČILA

Preč. gospod! Prav srčna hvala za pošilanje Novin in Marijinoga Lista, ki me precej redno obiskujeta. Božič in novo leto se bližata. Vsaki hiti domov, osebno ali v duhu, k svojim dragim, da skupaj obhaja sv. Božič in tako s svojimi počasti prihod našega božjega Odrašenika. Tudi jaz, kot sin Slov. Krajine, hitim s tem pismom v rojstni kraj, k Vam, preč. g. Klekl, da se z vami poklonim Kralju vseh kraljev, ki prihaja med nas. Darujmo Mu vsi svoja čista srca! Naša srca naj bodo Njegove večne jaslice, tople in okrašene z dobrimi deli in posebnimi čednostmi! Obenem pa prosimo Odrašenika vsega sveta to milost, da bi Njegovo kraljestvo prišlo čimprej tudi med pogane te obširne Indije in da nam pošlje novih delavcev, da bi čimpreje zasijala svetlost sv. evangelijski tudi med njimi! Iz srca vam voščim: „Vesele Božične praznike in srečno, milosti polno novo leto!“ Sprejmite tudi najlepše misijonske pozdrave in molitve, medtem, ko vam goreče priporočam v vaše in slovenskih sinov molitve sebe in vso pogansko Indijo ter ostanem vaš vedno zvesti sin v presv. Srcu Jezusovem. Ivan Cigan.

Glasi iz Slov. Krajine.

Naslov našega tiskovnega društva. Pravila našega tiskovnega društva smo objavili v Novinaj i v Marijinom Listi. Vsa ta pravila ostanejo nespremenjena. Po želji Višje Cerkvene oblasti smo pa spremenili dozvajni naslov: Tiskovno Društvo KA v Slov. Krajini v ete končnovalni naslov: Katoliško tiskovno društvo v Slovenski Krajini. Kl so dobili že knjižice, naj naslov na platnicaj i v 1. paragrafi tak vopopravljio. vse drugo pa ostane.

Bogojina. V hižni zakon sta stopila Camplin Anton i Bojnec Terezija v nedelo 4. februarja; zdavao je mladožencov brat, Ivan, kaplan. — Delavnima članoma naših mladinskih organizacij želemo v novom stani obilen blagoslov sv. Družine.

bika, mesto sveče bikovski rep, zvonec je pa te itak meo. Pač strah ma velike oči, kak pravi pregovor. Ne bi pa škodilo, če bi oblast toga novoga kobiljanskoga popa i njegovoga sprevođnika pobilže zvedila, ka za edniva stvora sta, ka se z vere tak grdo znata norčariti.

Strehovci. 28. januara sta se zdala v Bogojinskoj cerkvi Varga Franc, zid. paler, brat letošnjoga novomešnika, z Trajbar Klaricov, oba z Strehovec. V zakonskom stani njima želemo vno go sreče i božoga blagoslova.

Velika polana. Prost. gas. četa je priredila 4. februarja igro „Stric Ilto“ najbolje sta rešila svoje vloge Oberžan i Čenranka. Obisk je bil velik.

Finski general pregleduje oddelek švedskih prostovoljcov, ki je prišeo na Finsko, da se bojuje proti sovjetskim napadalcom.

Bogato naročnino v zneski 100 din nam je poslaio na naše liste sodnik stola sedmorice, dr. Kočar Jožef iz Zagreba, i Žerdin Jožef, župnik v Radikovcih tudi 100 Din. Bog povrni.

Na podporo Novin so poslali sledeči gospodje: Heklič Štefan z M. Sobote 10 Din, ing. F. Mikuš, ravnatelj kmet. šole v Rakičanu 20 Din, Grūškovnjak Davorin, šef davčne uprav v Lendavi 20 Din, Jezovšek Vladimír, javni notar v Soboti 20 Din, Bojnec Anica iz Beograda 25 Din i Misleta Jožef, Babinci 2 Din. Bog plačaj!

Vizitacija tretjega reda z tridnevnicov se bo vršila v Črensovcih. Začne se na štrto postno nedelo i dokonča se v tork.

Kobilje. Jan. 21. sta se zdala Puhan Viljem, član FO i Genc Marija članica Marijine, družbe. Bog blagoslovi sebi na diko i družini na zveličanje zakon.

— To ka se je edna ženska za duhovnika oblekla i jo vodo en moški z svečov i zvoncom, kak da bi duhovnik šli na spoved i nevedoč neštérni ljudje v sneg poklekoli, misleč, ka duhovnik ido na spoved k betežniku — to si v Kobilji i okolici ljudje tak razlagajo, ka se je z neštérne štale oslobodila telica z bikom.

Bik je meo zvonec okoli šinjeka, rep je pa držao vujškar. I ka sta tak bežala z štale, so prestrašeni ljudje vidili mesto pisane telice žensko, mesto moškoga

par. Naj blagoslovi Bog. Febr. 5. sta se zdala v črensovskej cerkvi Horvat Anton, tajnik agrarne zadruge i Halas Agica, prednica Marijine družbe. Oba zgleđniva, pobožniva, ki sta skoro vsaki den sprejemela več let k sebi miloga Zveličara. Pri zdavanji, štero so opravili voditeo Marijine družbe, g. župnik Zdravec, so Marijine družbenke pajdašici v slovo spevale, po zdavanji so jo pa pozdravila pred cerkevov i njej poklonile lepi šopek i torto. Bog blagoslovi mladi par.

STAROSLOVENSKE MOLITVENE KNIGE se ponovno dobijo za 30 dinarov v knjarni pri Zver Ivani v Soboti.

Črensovci. Zadnjo, to je fanjščekovo nedelo smo meli 15 zdavanj. To pomeni 30 gostūvanj. Zato so gostilne žalūvale, ar je bilo vse po gostūvanjaj.

Pogled po državi.

Banovinski proračun govtov. Novi banovinski proračun izkaže 139 milijonov 631 jezero 260 dinarov. Telko mora plačati Slovenija poleg državne dače, da se nemoteno vrši uprava v našoj banovini.

Z ozdravljenja v smrt. Veselo se je vračala iz mariborske bolnice Berger Terezija, delavka iz Slovenske Bistrice. Izstopila je pri Slovenskoj Bistrici iz avtobusa i se napotila proti domi. Bio je pa veliki sneg na poti, kak je vsepovsed. Kak je stopila z avtoja i se napotila proti domi, je avtobus vozo naprej i jo je podro. Nesrečna delavka je spadnola i si koleno potrla pa dobila takše notrašnje poškodbe, da je še tisti večer vmrla. Vodi se preiskava, što je kriv nesreče.

Smrt starešine na gostūvanji. Pri Zgornjoj Polskavi na Gaberniki sta se oženila Zlođej Jožef i Koren Franciška. Starešina je bio Zamuda Alojzij iz Sp. Hoč pri Maribori. Na veselom gostūvanji je naednok začeo starešina jokati i ženo kregati. Na to je žena odišla v kühnjo i mož za njov. Mislili so, da se šteta pomiriti, mož pa je tu zgrabo za velki nož i šteo ženo zaklati. Ta je bežala v hižo, on pa za njov, a so ga svatje med dverami stavili, ka ga je tak ras-

Gospodinjstvo.

Repa, repna salata. V zimi in na pomlad, ko ni zelenjave, nam pride vsaka bilka prav. Repa bo večkrat na mizi. Nareži jo na male kocke, skuhaj v slani vodi, naredi frigaš ali roštanje, dodaj kumine (kimmel) zmešaj vmes kuhan, na kocke zrezan krompir ali ga posebej kuhaš in potem zmešaš in prevreš, če moreš, malo ocukraš, pa je za obed in še za večerjo odpravljeno. Pa naredi svetlo roštanje, da ne bo grenko. Toliko moko prepraži, da prav svetlo zarumeni.

Gospodski ljudje repo na kocke zrežejo, ali naribajo na lističe, jo pražijo na masti, prav rahlo zmešajo, da se ne žge, malo z moko potrosijo, zalijejo s kropom, dodajo sladkorja in kumine. Zraven posebej krompirjev pire in govedino. Pa vse skupaj skuhan, repa in krompir, je tudi dobro.

Repna salata. Na skuhanu repo v lističih polij jesih pa imaš solato. Olja ne dajaj, le kumina in poper. Nadomesti kisle kumarce.

Solata od repnih listov. Rumeni listi od repe (cime) dajo zdravo solato. Lahko jo pa imaš eno uro v vodi, če ne preneseš grenkega okusa. Ali jo popariš in ocediš grenki sok. Vmes daj krompir, se lažje je ker, je grenka, a zdrava. Vsaka pa ni grenka. Posebno lepa je z lanenim oljem, ki je rumen, kot sonce, repni listi so tudi rumeni, to je res lepo na mizi. Ves obed povzdigne. Vsaka repna glava ti da vršiček za solato. Iz repnih olupkov delajo v Ljubljani „delujo“. Tudi olupki so dobri, če se na mehko skuhaio.

Gasilstvo.

Poročilo predsednika nadzornega odbora na občnem zboru Prost. gas. čete v Črensovcih, ki se je vršil 28. jan. 1. 1940.

Horvat Štefan, kot predsednik nadzornega odbora sem pregledal blagajniški dnevnik in druge poslovne knjige in sem našel, da se iste v redu vodijo. Vsled tega predlagam, da se upravi podeli razrešnica.

Nadalje vam moram sporočiti, da v naši celi skupnosti ni vse v redu. Opazil sem, da nekateri člani večkrat brez upravičenih vzrokov izostajajo od sej, vaj in drugih raznih sestankov. V tej stvari sem slišal več raznih razlogov.

Da pa lahko pri tem zavzamemo pravilno stališče, se moramo prilagoditi naši gasilski skupnosti. Kajti v društvu ne more biti vsak načelnik ali predsednik, kaj pa je potrebno, pa mora biti. Ne smemo pa pozabiti tega, ali je to predsednik ali pa njegov sluga, oba sta vredna enakega spoštovanja, ako le svojo dolžnost v redu vršita. Kajti v nobeni skupnosti ne velja tisti največ, ki najbolj glasno „živijo“ kriči, temveč tisti, ki svojo dolžnost zvesto izpolnjuje. Kaj si, to bodi, kjer si v narodu, tam svojo dolžnost pravilno in zvesto izpolnjuj in jo izvršuj tako, da ne bo le tebi koristilo, ampak da bo koristilo celi skupnosti.

Naša gasilska skupnost pa je poklicana še više in je torej ena izmed tistih organizacij, ki mora varovati misel slovenske skupnosti s tem, da družji reveža in gospoda, klerikalca in liberalca in socialista v delu za pomoč bližnjemu, ki je v stiski. Naj bi bila torej v naši organizaciji misel te slovenske skupnosti živa vsak dan in ne le tedaj, kadar nas kliče gasilski rog ali plat zvona. Kajti Slovenci smo potrebni tudi tam gasilcev, kjer ne gorijo hiše ali hlevi, ampak gorijo strasti sebičnežev, ki razdvajajo revne in bogate in kjer gorijo strasti strankarstva, ki nam tolikokrat ne dajo videti slovenske skupnosti.

Čuvati moramo na to slovensko skupnost po svojih vaseh, nositi moramo v sebi ponosno misel slovenstva in s to ponosno miseljo pa služiti državi, ki nam je dala da smo kot Slovenci oživel i postal gospodarji svoje usode.

Torej naši očetje Slovenci, tisoč let niso imeli svoje države in sami je nebi bili niđdar dosegli. Ali z brati Hrvati in Srbi smo si jo ustvarili. In to naše bratstvo nam mora biti porok, da si jo bomo ohranili.

Pred kakimi 15—20 leti so še Nemci trdno upali, da nas bodo še spravili pod svojo oblast. Danes si tega ne upajo več. Kajti, danes bi ne najšli več onih krotkih podložnikov iz avstrijskih časov, ki bi jih za kratek čas vsakoleto nekaj tisoč pogoltnili ali pa potujčili, ampak bi našli zaveden slovenski narod, nad katerim bi si zobe polomili.

In to spoznati je naša dolžnost, ker le s takim spoznanjem bomo trdno sklenili svojo Jugoslovensko skupnost in jo kronali z zvestobo in delom za kralja in domovino. Kjerkoli in kadarkoli nas pokliče.

Na pomoč!

ZAHVALA.

Vsem, ki so se na kakšnikoli način spomnili ob izgubi našega dobrega moža, očeta

KUHAR IVANA

se prav iskreno zahvaljujemo. Posebej pa prečastiti duhovščini, vsem darovalcem vencev, ter vsem, ki so ga sprejmili na njegovi zadnji poti.

Melinci, 29. I. 1940.

Žalujoči ostali.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Verona Hozjan a la Vala-ziere, Creuse. Prečastiti g. urednik! Hvaljen Ježus ino Marija. Po dugom odlajšanji se vendar odločim, da Vam napišem par vrstic iz naše tujine.

ske liste, ki so mi veliko veselje, čeravno je dobim malo kesnej kak prle. Vaši listi so mi spomin na domači kraj. Pozdrave pošilam celoj črensovski fari i rojstnoj vesi Trnje i vsem prijateljicam.

Ne pozabimo v zimi na gladne ptice pevke.

„Mrzel veter tebe žene drobna ptičica od nas, ki zna jابلane zelene si nam pela v kratak čas.“

Zemlja je pokrila bela zimska odeja. Sneg pokriva naša polja in gozdove. Naši domovi so tihi in mrzla sapa se spreha okrog voglov. V kletih imamo hrano, v drvarnicah drva, v peči prasketa ogenj in ogreva naša stanovanja.

drevju, kajti tako te koristne ptice ostanejo prinase in ob prvem jugu, ki bo koncem februarja zavrel izza južnih bregov tam od toplega morja in budil žuželke iz zimskega spanja ter topil sneg in razpuščal zamrznjeno zemljo.

Drevesne žuželke, ki so glavna hrana pticam pevkam, so se vsled mraza skrile globoko pod skorje drevs in jih zimsko sonce, ki tu pa tam pokuka iza oblakov, ne vzdrami iz dremavice.

Ne pozabimo pa tudi na ostale ptičke, ki jih je nebroj in so nam vse koristne. Vse zbirajo ličinke, ki so škodljive za naše setve.

Nepozabimo pa tudi na ostale ptičke, ki jih je nebroj in so nam vse koristne. Vse zbirajo ličinke, ki so škodljive za naše setve.

Pošta.

Sukič Ana, La Bessyre de St. Saturnin. Sprejeli din 56,25. Červek Geza, Chauvilliers. Sprejeli din 125.

PENEZ

London 1 fūnt 173—217 Din
Pariz 100 frankov 98—123
Newyork 100 dol 4424—5520
Nemska marka 1470—1490

Vsem, ki so bili lansko leto v Nemčiji!

Vsem sezoncem, ki ste bili v pretekli sezoni v Nemčiji in imate težave z denarnimi pošiljkami v domovino, podpisana Zveza poljedelskih delavcev sporoča sledeče: Podpisana Zveza je prejela dopis od Narodne banke in od strani bivšega Izseljeniškega komisarijata v Zagrebu, da so težave pri denarnih pošiljkah največkrat radi tega, ker naši ljudje niso dali pravih atresov komur naj bo denar odposlan.

da dobe svoj zaslužek domov. Za nečlane pa nikakor ne moremo posredovati, ker bi bilo krivično, da bi užival dotični, ki ne plačuje članarine iste ugodnosti, kakor dotični, ki je reden član in redno plačuje članarino, ki je itak tako malenkostna vsaj znaša na leto komaj 12 dinarjev.

Iz pisarne
Zveze poljedelskih delavcev v Murski Soboti.

Pisma našim dečkom.

1. Greh.

Greh je vzrok vsega zla na svetu. To nas jasno uči vera, toda na to prav radi pozabimo. Živimo, kot da greha sploh ne bi bilo, ali pa vsaj sploh ne bi bil zlo.

Zato, dragi dečki, dovolite danes par besed o grehu. Kdor ve, kaj je greh, ta potem tudi ve, zakaj moramo krepostno živeti i se marsičemu ugodnemu odreči.

Dragi dečki! Ste videli bedno mater s kopicco lačnih otrok i ona jim nima dati kruha?

Ste videli milijone tistih, ki od bede ne morejo živeti ne vmreti?

Ste videli umirajočega na smrtni postelji, kako je trepetal pred prihajajočo smrtjo?

Ste slišali grmenje topov in regljanje smrtonosnih strojníc? Ste videli padati na bojišču tisoče in tisoče mladih ljudi?

Ste slišali njihov obupni krik? In ali ste videli in slišali še mnogo, mnogo drugega tako groznega?

Dragi dečki, vse to gorje je prinesel greh.

Menjajo se narodi v zgodovini človeštva. Vstajajo in padajo razni vodilni močje. Toda noben izmed njih do zdaj še ni prinesel na zemljo popolne sreče, noben še ni prinesel dobe, ki bi bila brez greha.

Kaj je torej greh? Greh in nič drugega, kakor popolnoma prostovoljna nepokorščina do Boga.

Človek v svoji ošabnosti zakliče Bogu: „Ne bom ti služil; ne bom izpolnjeval tvojih zapovedi!“ To reče Bogu oni človek, ki je prazen nič.

To sta storila Adam in Eva, to je storil Judež in to delamo z grehom mi vsi.

Vsak najmanjši greh je že taka nepokorščina do Boga, da si zaslužímo najhujši kazni. Kaj bi bilo, če ne bi bil Bog tako usmiljen? Kje bi sedaj bili mi?

Toda Bog se nas je usmilil in poslal na svet svojega Sina, da je zadostil za naše grehe. Neskončna božja ljubezen! Ali veš, kako so Kristusa bičali, kako so ga zasramovali; kako je nesel ves potrt pretežki križ na goro; kako so ga pribili na križ, oh na ta strašni križ; kako votlo so bobneli udarci kladiv; kako je končno umrl na križu Sin božji — Bog, in ali veš, kako je tretji dan zmagojavno vstal in premagal večno smrt?

in sadne drevesnice, prireajo se pređavanja in kraji tečajji o zatiranju San-Josejevega kaparja in o oskrbovanju sadnega drevja in sicer po načrtih, ki jih izdelajo v točki 1. navedene postaje in jih odobri kraljevska banska uprava.

ZALAR MARIJA:
SVEČNICA
V SLOVENSKI KRAJINI.

Eno svečico sem kupil, dal jo Mojčici v spomin, Mojca svečko bo imela, dal jo je županov sin.
Pred Marijin kip jo nesla, svečko dala Bogu v dar, da krasila, bo svetila, svete Matere oltar.

Lučka Bogu bo gorela, ko bo v cerkvi zvon zapel, ko bo fantič šel na vojsko, od domačih slovo vzela.

Mojca v kamriči jokala, brala bo v Novinah glas, pet jih padlo je iz fare, ki so v vojsko šli od nas.

Pa bo v solzah teh zaspala, kaj so sanje sama laž? Gledala je v sanjah vojsko, v strelskem jarku stal je Blaž.

Blaž županov sredi ognja, se vojskuje kot junak, veran fant, zvest domovini, kdo bi njemu bil enak?

Vsa preplašena je vstala: „Kaj je s tabo, fantič moj? Svečko v cerkvi bom prižgala, morda v borbi boš nocoj.“

Sveta Mati dolji gleda, svečka žegnana brli, Mojca molli, Mojca prosi, Mojca joče in drhtli.

Mati božja pa je dobra, usmiljeno ima srce, kar jo prosiš, kar zamoliš, Sinu Jezusu pove.

Z upanjem srce napolni, sanje niso bile laž, pisal je, da pride kmalu, vrne se županov Blaž.

Svečka žegnana gorela, je čez eno leto spet, Blaž in Mojca sta se vzela, ko se je pomiril svet.

Eno lepo svečo kupil, k Svečnici je naš soldat, kar pred letom je objubil, hoče verno spolnjevati.

Lučka, lučka prižgana, mala ali velika, jo v nebesih gori vidi, sveta, božja Mamika

Plamen bude njen omilil Bogu Kristusu srce, Po Mariji bo uslišal, in izpolnil nam želje.

CENE
Cene živine i kmet. pridelkov.
V Ptui dne 31. januara: voli I. vrste 5 din, II. vrste 4,50, III. vrste 5,50 din, telice I. vrste 4,60, II. vrste 4, III. vrste 3,75, krave I. vrste 3,75, II. vrste 3, III. vrste 2,75 din, debele svinje 8,50, pol debele svinje 7,75 din, za 1 kg. žive teže. Govensko meso I. vrste prednji tao 9, zadnji tao 11, II. vrste prednji tao 7, zadnji tao 9 din, svinško 13—16 din, svinška mast 22 din, čisti med 16—20 din, govenske svinje kože 13 din, teleče svinje kože 16—18, svinjske svinje kože 10—11 din, za 1 kg. — Pšenica 200 din, ječmen 200, žito 175, oves 200, kukorca 175, grad 600, krumpir 100—125, seno 100—125, slama 35 do 45, jabolka I. vrste 500, II. 400, pšenična mela 375—400, kukorčna mela 275, ajdinska mela 400 din za 100 kg. Belice 1,50 din za komad, mleko 1,50 do 2 din za liter, zmočaj 24 din za kg. Navadno mešano vino pri vinogradnikaj 3—4,50, finejše sortirano vino 4,75 do 7 din za liter.

Na prodaj
imam ali zamenjam za zrnje okoli 22 polovnjakov pristnega belega vina, letnik 1938 in 1939, okoli 25 polovnjakov jabolčnika, 16 polovnjakov vinskih in jabolčnih tropin, 10 polovnjakov sliiv za žganje, to vse lastni pridelek. — Cena in pogoji po dogovoru. Vprašati v trgovini F. Korošec, G. Radgona.